

PRIMORSKI DNEVNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA ZA TRŽAŠKO OZEMLJE

Poštnina plačana v gotovini
Spredzane in abbon. post. 1. gr.

Leto IX. - Štev. 261 (2571)

TRST, sreda 4. novembra 1953

Ljubljana je srce
Slovenije, Trst so
njeni pljuča.

IVAN CANKAR

Cena 20 lir

Tržačani se borimo ne le za preklic diktata od 8. oktobra temveč tudi za odstranitev 21 rimskih funkcionarjev iz ZVU

Nočemo več proslavljanja okupatorskega praznika! - Dovolj je angloameriške potuhe nehotenim imperialističnim zavojevalcem, ki jih ZVU pušča skozi devinska vrata, da bi potvarjala voljo Tržačanov in omogočila izzivanje ter fašistične izgrede

Tržaško prebivalstvo zahteva izročitev oblasti tržaškemu ljudstvu!

še niso zamrli zvoki žalostink in ni se še posušilo cveje na grobovih in spomenikih padlih junakov, ki so izkravali v skupni borbi zavezniških sil proti nočnišču, pa že skrunijo z njih krovjo oskropljeno naša tla istu bojevniki nenasilnega berškega imperializma z malko brez dna, ki so prisli v Trst, da bi namesto Tržačanov proslavljali občinstvo zasušnjena našega mesta in četrtna slovenska ozemlja.

Tem provokatorjem so omogočili prihod v naše mesto dediči tistih, ki so nas leta 1915 z londonskim paktom prodali italijansku imperializmu, kot eno za problematični prispevki Italije v vojni na njihovi strani. Posledica takratne londonske kupčije je bila imperialistična vojna Italije, zasušnjene naših krajev in 25-letno nasilje nad našim življem; ponovna posledica pa nova osvadna vojna razgrana v nobornamerensku svetovnemu javnemu mnenju tudi jasno, da je potrebno pot dokončno opustiti.

Danes je bolj kot kdaj koli v teh povojnih letih jasno, da je pot aneksistične politike, ki jo izvajata London in Washington, popolnoma zgrešena. Ta pot je tako zgrešena, da je pripeljala tržaško vprašanje na ostrino, ki preti, da bo sprožila oborožen konflikt. Zato je danes vsemu uresničitev diktata in kljubec budi nad našo neodvisnostjo pred italijanskim imperializmom.

Svojo odločnost, da se tudi krot borke upro prodajanju našega slovenskega ozemlja

zahvaljuje tudi tiste, katerih spominu se te dni oddožli.endar s porazom imperialistične Italije v drugi svetovni vojni ni bila v celoti razveljavljena londonska kupčija iz leta 1915, se manj pa unicev osvajevalni duh, ki ga je podobil; prav tako se ni končala politika londonskega paktu, politiku nenasilnega italijanskega imperializma. Danes nas v Londonu prav tako in bolj nesramno prodajo kot leta 1915; to poškoduje Italiji čutimo na lastni koži v ročanjem ZVU že vseh osem povojnih let.

Opozumljen po taki politiki italijanski imperializem in njegovi predstavniki čedlje predzrečne dvigajo glavo. Predstavnik Vatikana v Trstu, fajistični škoj, je zopet slorabil cerkvini obred s hujšanjem proti tržaškemu ljudstvu, ki noče imperialistične rešitve tržaškega vprašanja. Ta hujški govor je v celoti prenasel tržaški radio, ki ga vodi angloameriški del ZVU. Bartoli je zopet izrazil izobesal italijanskih zastave. Kominformistični pravik pa je šel da bi poskušal sankcionirati sklep od 8. oktobra. Skupina fajističnih razgrajevcev je ob indijski policiji poskušala zaneti demonstracijo, ki naj bi vsaj malo resila videz „italianskega“ Trsta.

Vsi ti napori so se razloženi ob splošnem razpostavljanju tržaškega ljudstva, ki noče Italije. Najotinjeji dokaz je neuspešno široke kampanje po tisku, z lepaki in raznimi sredstvi osebno pritiska za razobesnje zastave. To je tudi razumljivo, saj sta 3. in 4. novembra najbolj črna dneva v zgodovini našega mesta, njuno proslavljajo na pomeni žalitve velik del prebivalstva, zlasti pa za Slovene. Najbolj zavedni del tr-

zaškega prebivalstva, zlasti slovensko ljudstvo, pa ne ostaja pri pasivnem odporu, temveč se aktivno bori ne-le proti raznim pritožnostim provokacijam, temveč proti vsej politiki zasušnjavanja. Še prav posebej pa je v nehnini bori proti hitlerjanskemu diktatu.

V tej borbi pa ne gre le to, da se ta diktat prekliče in njegovu izvedba onemogoči. Ta borba je naperjena proti vsej osemletni politiki ponovne postopne italijanske okupacije in proti vsem njenim rezultatom.

Danes je bolj kot kdaj koli v teh povojnih letih jasno, da je pot aneksistične politike, ki jo izvajata London in Washington, popolnoma zgrešena. Ta pot je tako zgrešena, da je pripeljala tržaško vprašanje na ostrino, ki preti, da bo sprožila oborožen konflikt. Zato je danes vsemu uresničitev come A Italiji. Zahvalev so preklic diktata.

Svojo odločnost, da se tudi krot borke upro prodajanju našega slovenskega ozemlja

zahvaljuje tudi tiste, katerih spominu se te dni oddožli.

Edina pot, po kateri je mogoče rešiti tržaško vprašanje, je pot dejanske demokracije. Prvi pogoj za usmerjanje po tej edini pravilni poti pa je odstranitev vseh dosedanjih rezultatorjev aneksionistične politike:

1. takojšnji preklic diktata od 8. octobra;

2. odstranitev 21 protizakonitih rimskih birokratov v okviru ZVU;

3. odstranitev vsega ostalega sistema vladanja s pomočjo od zgoraj imenovanih rimskih ekspONENTOV v vložnih upravnih ustanovah, ki jemljejo sleheno možnost demokratičnega upravljanja celo edinim izvoljenim upravnim telesom - občinskim upravam;

4. preklic gospodarskih in finančnih sporazumov iz leta 1918 in vseh ostalih ukrepov, ki Trst nezakonito vklepajo v italijanski gospodarski sistem;

5. ukinitev vse fajistične zakonodaje in vzpostavitev popolne narodnosti enakopravnosti in vseh demokratičnih svoboščin.

Ko bodo na ta način ustvarjeni pogoji za građevitev resnične demokratije v tem obdobju, je treba začeti z ustvarjanjem njenih organov na podlagi demokratičnega volitev, tako da bo oblast v Trstu res v rokah Tržačanov obeli narodnosti ob zagajenci narodni enakopravnosti.

Dovolj je izzivanj z žaljivimi proslavami dnevv, ki simbolizirajo začetek našega suženjstva in gospodarskega propagandnega! Dovolj je potuge berškega imperializmu za razobesnje zastave. To je tudi razumljivo, saj sta 3. in 4. novembra najbolj črna dneva v zgodovini našega mesta, njuno proslavljajo na pomeni žalitve velik del prebivalstva, zlasti pa za Slovene. Najbolj zavedni del tr-

zaškega prebivalstva, zlasti slovensko ljudstvo, pa ne ostaja pri pasivnem odporu, temveč se aktivno bori ne-le proti raznim pritožnostim provokacijam, temveč proti vsej politiki zasušnjavanja. Še prav posebej pa je v nehnini bori proti hitlerjanskemu diktatu.

V tej borbi pa ne gre le to, da se ta diktat prekliče in njegovu izvedba onemogoči. Ta borba je naperjena proti vsej osemletni politiki ponovne postopne italijanske okupacije in proti vsem njenim rezultatom.

Danes je bolj kot kdaj koli v teh povojnih letih jasno, da je pot aneksistične politike, ki jo izvajata London in Washington, popolnoma zgrešena. Ta pot je tako zgrešena, da je pripeljala tržaško vprašanje na ostrino, ki preti, da bo sprožila oborožen konflikt. Zato je danes vsemu uresničitev come A Italiji. Zahvalev so preklic diktata.

Svojo odločnost, da se tudi krot borke upro prodajanju našega slovenskega ozemlja

zahvaljuje tudi tiste, katerih spominu se te dni oddožli.

Edina pot, po kateri je mogoče rešiti tržaško vprašanje, je pot dejanske demokracije. Prvi pogoj za usmerjanje po tej edini pravilni poti pa je odstranitev vseh dosedanjih rezultatorjev aneksionistične politike:

1. takojšnji preklic diktata od 8. octobra;

2. odstranitev 21 protizakonitih rimskih birokratov v okviru ZVU;

3. odstranitev vsega ostalega sistema vladanja s pomočjo od zgoraj imenovanih rimskih ekspONENTOV v vložnih upravnih ustanovah, ki jemljejo sleheno možnost demokratičnega upravljanja celo edinim izvoljenim upravnim telesom - občinskim upravam;

4. preklic gospodarskih in finančnih sporazumov iz leta 1918 in vseh ostalih ukrepov, ki Trst nezakonito vklepajo v italijanski gospodarski sistem;

5. ukinitev vse fajistične zakonodaje in vzpostavitev popolne narodnosti enakopravnosti in vseh demokratičnih svoboščin.

Ko bodo na ta način ustvarjeni pogoji za građevitev resnične demokratije v tem obdobju, je treba začeti z ustvarjanjem njenih organov na podlagi demokratičnega volitev, tako da bo oblast v Trstu res v rokah Tržačanov obeli narodnosti ob zagajenci narodni enakopravnosti.

Dovolj je izzivanj z žaljivimi proslavami dnevv, ki simbolizirajo začetek našega suženjstva in gospodarskega propagandnega! Dovolj je potuge berškega imperializmu za razobesnje zastave. To je tudi razumljivo, saj sta 3. in 4. novembra najbolj črna dneva v zgodovini našega mesta, njuno proslavljajo na pomeni žalitve velik del prebivalstva, zlasti pa za Slovene. Najbolj zavedni del tr-

zaškega prebivalstva, zlasti slovensko ljudstvo, pa ne ostaja pri pasivnem odporu, temveč se aktivno bori ne-le proti raznim pritožnostim provokacijam, temveč proti vsej politiki zasušnjavanja. Še prav posebej pa je v nehnini bori proti hitlerjanskemu diktatu.

V tej borbi pa ne gre le to, da se ta diktat prekliče in njegovu izvedba onemogoči. Ta borba je naperjena proti vsej osemletni politiki ponovne postopne italijanske okupacije in proti vsem njenim rezultatom.

Danes je bolj kot kdaj koli v teh povojnih letih jasno, da je pot aneksistične politike, ki jo izvajata London in Washington, popolnoma zgrešena. Ta pot je tako zgrešena, da je pripeljala tržaško vprašanje na ostrino, ki preti, da bo sprožila oborožen konflikt. Zato je danes vsemu uresničitev come A Italiji. Zahvalev so preklic diktata.

Svojo odločnost, da se tudi krot borke upro prodajanju našega slovenskega ozemlja

zahvaljuje tudi tiste, katerih spominu se te dni oddožli.

Edina pot, po kateri je mogoče rešiti tržaško vprašanje, je pot dejanske demokracije. Prvi pogoj za usmerjanje po tej edini pravilni poti pa je odstranitev vseh dosedanjih rezultatorjev aneksionistične politike:

1. takojšnji preklic diktata od 8. octobra;

2. odstranitev 21 protizakonitih rimskih birokratov v okviru ZVU;

3. odstranitev vsega ostalega sistema vladanja s pomočjo od zgoraj imenovanih rimskih ekspONENTOV v vložnih upravnih ustanovah, ki jemljejo sleheno možnost demokratičnega upravljanja celo edinim izvoljenim upravnim telesom - občinskim upravam;

4. preklic gospodarskih in finančnih sporazumov iz leta 1918 in vseh ostalih ukrepov, ki Trst nezakonito vklepajo v italijanski gospodarski sistem;

5. ukinitev vse fajistične zakonodaje in vzpostavitev popolne narodnosti enakopravnosti in vseh demokratičnih svoboščin.

Ko bodo na ta način ustvarjeni pogoji za građevitev resnične demokratije v tem obdobju, je treba začeti z ustvarjanjem njenih organov na podlagi demokratičnega volitev, tako da bo oblast v Trstu res v rokah Tržačanov obeli narodnosti ob zagajenci narodni enakopravnosti.

Dovolj je izzivanj z žaljivimi proslavami dnevv, ki simbolizirajo začetek našega suženjstva in gospodarskega propagandnega! Dovolj je potuge berškega imperializmu za razobesnje zastave. To je tudi razumljivo, saj sta 3. in 4. novembra najbolj črna dneva v zgodovini našega mesta, njuno proslavljajo na pomeni žalitve velik del prebivalstva, zlasti pa za Slovene. Najbolj zavedni del tr-

zaškega prebivalstva, zlasti slovensko ljudstvo, pa ne ostaja pri pasivnem odporu, temveč se aktivno bori ne-le proti raznim pritožnostim provokacijam, temveč proti vsej politiki zasušnjavanja. Še prav posebej pa je v nehnini bori proti hitlerjanskemu diktatu.

V tej borbi pa ne gre le to, da se ta diktat prekliče in njegovu izvedba onemogoči. Ta borba je naperjena proti vsej osemletni politiki ponovne postopne italijanske okupacije in proti vsem njenim rezultatom.

Danes je bolj kot kdaj koli v teh povojnih letih jasno, da je pot aneksistične politike, ki jo izvajata London in Washington, popolnoma zgrešena. Ta pot je tako zgrešena, da je pripeljala tržaško vprašanje na ostrino, ki preti, da bo sprožila oborožen konflikt. Zato je danes vsemu uresničitev come A Italiji. Zahvalev so preklic diktata.

Svojo odločnost, da se tudi krot borke upro prodajanju našega slovenskega ozemlja

zahvaljuje tudi tiste, katerih spominu se te dni oddožli.

Edina pot, po kateri je mogoče rešiti tržaško vprašanje, je pot dejanske demokracije. Prvi pogoj za usmerjanje po tej edini pravilni poti pa je odstranitev vseh dosedanjih rezultatorjev aneksionistične politike:

1. takojšnji preklic diktata od 8. octobra;

2. odstranitev 21 protizakonitih rimskih birokratov v okviru ZVU;

3. odstranitev vsega ostalega sistema vladanja s pomočjo od zgoraj imenovanih rimskih ekspONENTOV v vložnih upravnih ustanovah, ki jemljejo sleheno možnost demokratičnega upravljanja celo edinim izvoljenim upravnim telesom - občinskim upravam;

4. preklic gospodarskih in finančnih sporazumov iz leta 1918 in vseh ostalih ukrepov, ki Trst nezakonito vklepajo v italijanski gospodarski sistem;

5. ukinitev vse fajistične zakonodaje in vzpostavitev popolne narodnosti enakopravnosti in vseh demokratičnih svoboščin.

Ko bodo na ta način ustvarjeni pogoji za građevitev resnične demokratije v tem obdobju, je treba začeti z ustvarjanjem njenih organov na podlagi demokratičnega volitev, tako da bo oblast v Trstu res v rokah Tržačanov obeli narodnosti ob zagajenci narodni enakopravnosti.

Dovolj je izzivanj z žaljivimi proslavami dnevv, ki simbolizirajo začetek našega suženjstva in gospodarskega propagandnega! Dovolj je potuge berškega imperializmu za razobesnje zastave. To je tudi razumljivo, saj sta 3. in 4. novembra najbolj črna dneva v zgodovini našega mesta, njuno proslavljajo na pomeni žalitve velik del prebivalstva, zlasti pa za Slovene. Najbolj zavedni del tr-

zaškega prebivalstva, zlasti slovensko ljudstvo, pa ne ostaja pri pasivnem odporu, temveč se aktivno bori ne-le proti raznim pritožnostim provokacijam, temveč proti vsej politiki zasušnjavanja. Še prav posebej pa je v nehnini bori proti hitlerjanskemu diktatu.

TRŽAŠKO LJUDSTVO SE JE ODDOLŽILO SPOMINU PADLIH

Spominska srečanost za padle v osvobodilni vojni, na Proseku

Spominska srečanost za padlimi v narodnoosvobodilni borbi, na pokopališču na Općini

Očeta padlih borcev Sinkovec in Širca sta položila venec na grob padlih iz NOB, v Nabrežini

Ljubljanske žene na grobu padlih v bojih za osvoboditev Trsta

POMOČ NERAZVITIM DRŽAVAM PRISPEVA K UTRDITVI MIRU V SVETU

V ustanovni listini Združenih narodov je med drugimi tudi vrsta zelo važnih dogodkov, ki so se v praksi pojavila nadve koristna in učinkovito pomembna podpora gospodarske in socialne dejavnosti zavidične. Akcije kot so, na primer, pomoci nerazvitetim narodom, UNICEF, Svetovna društvena organizacija in druge, so dosegla velikanski rezultati, kar vselej ostvarjujejo, ki so v tem prvi vrsti potrebne za gospodarski in vesloški razvoj. Toda to prav in potrebno ni uspešno, ker so v skupini akcij, ki so v tem prvi vrsti potrebne za gospodarski in vesloški razvoj, niti dokazovali. Toda to je v tem prvi vrsti potrebno, da bi se takojča načeljalo na vselej ostvarjujejo, ki so v tem prvi vrsti potrebne za gospodarski in vesloški razvoj.

S tem v zvezi moramo upoštevati, da se letošnje zasedanje generalne skupščine OZN takoj v splošnom kot se posebno v omenjenem pogledu vrši v mnogo bolj potrebnih delih. Amerika, so začele misliti na svojo obvezitev, odrekli se svojo prispevki k splošni akciji OZN, če pa so kaj prispevale, je bilo zelo omejenem obsegom. Dežele, ki se je povsem izumrlo, kar je posvetil vselej načeljalo na vselej ostvarjujejo, ki so v tem prvi vrsti potrebne za gospodarski in vesloški razvoj.

Vendar so bili dosedani izkušnje, kar zadeva obliko gospodarskih in socialnih del, ki so zahtevali, da se jih nujno vezani na določene pogoje in koncesije, ki v tem primeru, posredno ali neposredno, nevarnost, ki je načela. Čim se je v splošni psiho-trajala poljavnost tendenca po uplašiti tega napetega stanja, je takoj postavljalo vprašanje, naj bi OZN nadaljevala in še razširila tovrst-

OBSEŽEN DESETLETNI PROGRAM ZA RAZVOJ PROMETA V JUGOSLAVII

Pred kratkim so v Jugoslaviji končali s sestavo dešteletnega programa za nadaljnji razvoj in izpolnitve železniškega, cestnega, rečnega, pomorskega, zračnega in postno-telegrafsko-telefonskega prometa. Na osnovi tega programa, bi se moral skupni prevoz blaga v odnosu na današnji povečati za 106 milijonov 352.000 ton, ali 88 odstotkov. Predvideno je, da se bo najbolj dvignil cestni promet, in sicer za cele 204 odstotke. Dalje je razvidno iz programa, da se bi v 10 letih investiralo v železniški promet nad 300 miliard dinarjev, zgrajenih bo 1237 km novih in obnovljenih nad 1900 km že obstoječih prog. Dovršenih bo tudi 98 km novih prog, ki so v izgradnji, zgrajenih bo 49 km industrijskih prog, med temi prog Bar-Bračnac, Električnici, po prog Fečine-Srbke Mo-

ravice in Ljubljana — Rakek, kjer železnice sploh ni, zaradi česar bo njen pomen še večji. Po računih strokovnjaka bo promet na prog Beograd — Bar znašal čez 15 do 20 let okrog 2 milijona neto ali 4 milijone brutto ton letno. Proga bo tudi v precejšnji meri skrajšala pot do morja, in sicer od Beograda okrog 145, od Niša za 330, od Rankovičevega za 420, od Kosovske Mitrovice pa za 430 km.

Z jugoslovanskim gospodarstvom pa bo največje važnosti zgraditev železniške magistrale Beograd — Bar, Sarajevo — Kardeljevo, kjer tu je transverzalna magistrala Krusevac — Požega, Valjevo — Zvornik, Doboj — Banja Luka — Bosanski Novi — Glini — Karlovac — Ljubljana, ki je na posameznih sektorjih že dograjena. Dobrišen bo tudi 98 km novih prog, ki so v izgradnji, zgrajenih bo 49 km industrijskih prog, med temi prog Bar-Bračnac, Električnici, po prog Fečine-Srbke Mo-

rvicami, ki so predvidene iz popolnitve rečnega prometa, se teži za tem, da se omogoči normalni promet po glavnih plovnih potah. Zgradili bodo prekop Sisak — Zagreb, mehanizirali pristaniše ter nabavili rečne pomorske ladje, ki bodo z njimi vršili promet z delžami Bliznjega Vzhoda. S tem, da se bosta regulirali Donava in Sava ter zgradili 45 km dolg prekop, bo postavljen osnovna mreža rečnega prometa.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Glede na potrebe zunanjih trgovin in upoštevajoč važnost pomorskega gospodarstva, se bo v prvi vrsti posvetovala zgradnja trgovskih ladij za dolgo plovbo, za kar je v programu določen okrog 63 miliard dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Glede na potrebe zunanjih trgovin in upoštevajoč važnost pomorskega gospodarstva, se bo v prvi vrsti posvetovala zgradnja trgovskih ladij za dolgo plovbo, za kar je v programu določen okrog 63 miliard dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Glede na potrebe zunanjih trgovin in upoštevajoč važnost pomorskega gospodarstva, se bo v prvi vrsti posvetovala zgradnja trgovskih ladij za dolgo plovbo, za kar je v programu določen okrog 63 miliard dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Glede na potrebe zunanjih trgovin in upoštevajoč važnost pomorskega gospodarstva, se bo v prvi vrsti posvetovala zgradnja trgovskih ladij za dolgo plovbo, za kar je v programu določen okrog 63 miliard dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dravi. Prevoz blaga po glavnih programi, ki gredo v smeri sever — jug, tako da bo z njimi sestavljala nekakšno ormansko celoto. Ta magistrala bo sekalo bogata področja Srbije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske in Slovenije. Poleg tega je predvidena normalizacija v zgraditve še nekaterih prog v skupni dolžini 123 km.

Zrečni del jugoslovanskega prometa pa se že vedno vrši po progri Zagreb — Beograd in obratno, letno okrog 8 do 10 milijonov tov. S prevozom samo dveh milijonov tov blaga po rečnih potah, bi se prihranilo nad milijardo dinarjev letno. Zgraditev predvidena rečne mreže pa bo zahtevala mehanizacijo nekaterih pristanišč na Donavi, Savi in Dr

